

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7CoCsp/8/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119211036
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8119211036.7

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. a JUDr. Anny Kovaľovej, PhD. v právnej veci žalobcov: 1/ C. H., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v X. č. XXX a 2/ D. H., nar. XX.XX.XXXX, bývajúceho v X. č. XXX, právne zastúpených JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, na ul. Sovietskych hrdinov č. 163/66, proti žalovanému: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom v Bratislave, na ul. Tomášikovej č. 48, IČO: 00 151 653, právne zastúpenému Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri s.r.o., so sídlom v Košiciach, na ul. Bočnej č. 10, IČO: 36 863 017, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 793,93 eur s prísl., o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa 12.12.2023 č.k. 29Csp 135/2019-516, takto

rozhodol:

Odmieťa odvolanie.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým uznesením zamietol sťažnosť žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa 06.11.2023 č.k. 29Csp 135/2019-497. Stranám sporu nárok na náhradu trov konania o sťažnosti nepriznal.

2. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalovaný. Navrhol uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Prípustnosť odvolania žalovaný odvodil z ust. § 357 písm. m) C.s.p., podľa ktorého je odvolanie prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania. V tejto súvislosti zdôraznil, že je si vedomý existencie právnych názorov, že na základe tohto ustanovenia nie je možné odvolaním napadnúť uznesenie o výške náhrady trov konania. Dikcia označeného zákonného ustanovenia prinajmenej z jazykového hľadiska umožňuje aj výklad, že rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania zahŕňa nielen rozhodnutie, či vôbec a komu bude tento nárok priznaný, ale aj rozhodnutie o jeho výške. Úplne rovnako pristupuje zákonná úprava k rozhodnutiu vo veci samej (§ 212 až § 214 C.s.p.), keď rozhodnutie o žalobne uplatnenom procesnom nároku je nielen rozhodnutím o jeho základe alebo dôvode, ale aj o jeho výške. V takejto situácii, ak pri uplatnení štandardných metód výkladu prichádzajú do úvahy rôzne výklady právnej normy, má byť uprednostnený ten, ktorý zabezpečí plnohodnotnú, resp. plnohodnotnejšiu realizáciu ústavou garantovaných práv fyzických alebo právnických osôb a keďže v prejednávanej otázke dochádza k opakovaným zásahom do ústavne garantovaných práv, najmä do práva na spravodlivé súdne konanie a vlastníckeho práva, je namieste uprednostniť práve taký výklad ust. § 357 písm. m) Civilného sporového poriadku, ktorý zakladá prípustnosť odvolania aj proti uzneseniu súdu prvej inštancie v otázke výšky náhrady trov konania.

3. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 C.s.p. preskúmal uznesenie v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie podané žalovaným je neprípustné.

4. Podľa ust. § 386 písm. c) C.s.p., odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

5. V prípade uznesenia súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie len vtedy, ak to zákon pripúšťa, čo priamo vyplýva z ust. § 355 ods. 2 C.s.p. Z tohto zákonného ustanovenia vyplýva, že proti tejto forme súdneho rozhodnutia vo svojej podstate odvolanie nie je prípustné. Zákon ho pripúšťa len v tých prípadoch, ktoré sú taxatívne vypočítané v ustanovení § 357. V tomto ustanovení pod písm. m) je pripustená možnosť odvolania proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania.

6. Pokiaľ ide o výšku náhrady trov konania, o týchto rozhoduje súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

7. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť (§ 239 ods. 1 C.s.p.). Sťažnosť je tak prostriedkom procesnej obrany proti uzneseniam vydaným súdnym úradníkom, a to vtedy, ak sa takéto uznesenie doručuje v zmysle ust. § 235 ods. 2 C.s.p. Sťažnosť pritom nemá devolutívny účinok a rozhodovať o nej bude vždy súd tej istej inštancie. Sťažnosť je z hľadiska systematiky Civilného sporového poriadku zavedená v druhom diele piatej hlavy, druhej časti zákona, čo znamená, že ide o inštitút základného konania v prvej inštancii. Z hľadiska systematického výkladu inštitútu sťažnosti to zároveň znamená, že jeho umiestnenie v systematike a štruktúre zákona umožňuje spoľahlivo ustáliť záver, že nejde o opravný prostriedok. Opravné prostriedky normuje Civilný sporový poriadok vo svojej štvrtej časti, pričom možno konštatovať, že naše civilné procesné právo operuje s tzv. numerus clausus, čo do počtu opravných prostriedkov - výpočet opravných prostriedkov upravených vo štvrtej časti C.s.p., je uzavretý taxatívnym výpočtom, ktorý nemožno analogicky rozširovať. Z doktrinalného hľadiska ide teda o osobitný prostriedok procesnej obrany voči definovaným uzneseniam, teda voči uzneseniam súdu prvej inštancie vydaným súdnym úradníkom (§ 239 ods. 1 C.s.p.). Tento záver subsidiárne podporuje i dôvodová správa k Civilnému sporovému poriadku. Vyplýva z nej, že z dôvodu zabezpečenia procesnej ekonomie bude rozhodnutie súdu o sťažnosti „rozhodnutím konečným bez možnosti proti nemu podať akýkoľvek ďalší opravný prostriedok“. Je potrebné zdôrazniť, že účelom sťažnosti je predovšetkým zrýchlenie súdneho konania a odbremenenie odvolacích súdov od rozhodovania v jednoduchších veciach.

8. Civilný sporový poriadok výslovne upravuje niektoré právomoci súdnych úradníkov, a to v ust. § 262 ods. 2 C.s.p. upravuje povinnosť súdneho úradníka rozhodnúť o výške náhrady trov konania po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Hoci to Civilný sporový poriadok výslovne nezakotvuje, sťažnosť nie je prípustná proti rozhodnutiu sudcu, ani senátu a to ani vtedy, ak sudca na základe sťažnosti rozhodol o nároku na náhradu trov konania, či ich výške. Sťažnosť nie je prípustná ani proti uzneseniam, proti ktorým je prípustné odvolanie (§ 357 a contrario).

9. Rozhodnutie sudcu súdu prvej inštancie o sťažnosti, vrátane rozhodnutia o výške trov sťažnostného konania, treba považovať za rozhodnutie opravného súdu. Formálne síce o sťažnosti rozhoduje sudca okresného súdu, teda súdu prvej inštancie, ale v danom prípade sudca pri tomto rozhodovaní plní funkciu opravného súdu. V tomto prípade nemôže zakladať prípustnosť odvolania ani ustanovenie § 357 písm. m) C.s.p., nakoľko toto zákonné ustanovenie pripúšťa odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania len vo väzbe na rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 C.s.p.).

10. Keďže zákon výslovne zveruje rozhodovanie o sťažnosti súdu prvej inštancie, pričom proti takémuto rozhodnutiu prvoinstančného súdu Civilný sporový poriadok nepripúšťa možnosť podania odvolania, nie je v prejednávanej veci dané oprávnenie odvolacieho súdu rozhodovať o odvolaní žalovaného proti uzneseniu, ktorým sudca rozhodol o sťažnosti proti uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom podľa ust. § 262 ods. 2 C.s.p. Nakoľko odvolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa, odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 386 písm. c) C.s.p. odvolanie žalovaného odmietol.

11. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).